

שבת דף קכא (וסוף קכ):

עושיין מחיצה כו'. למימרא דרבנן סברי: גרם כבוי מותר, ורבי יוסי סבר: גרם כבוי אסור?
קושי: והא איפכא שמעינן להו! דתניא: **עושיין מחיצה בכלים ריקנין, ובמלאין שאין דרכן להשתבר. ואלו מלאין שאין דרכן להשתבר - כלי מתכות. רבי יוסי אומר: אף כלי כפר שיחין וכלי כפר חנניה אין דרכן להשתבר!**

תירוץ: ...אלא... וברייתא כולה רבי יוסי היא, וחסורי מחסורא והכי קתני: **עושיין מחיצה בכלים ריקנין, ובמלאים שאין דרכן להשתבר. ואלו הן כלים שאין דרכן להשתבר - כלי מתכות, וכלי כפר שיחין וכלי כפר חנניה נמי אין דרכן להשתבר, שרבי יוסי אומר: אף כלי כפר שיחין וכלי כפר חנניה אין דרכן להשתבר.**

עוד קושי בשיטות אלו: ורמי דרבנן אדרבנן, ורמי דרבי יוסי אדרבי יוסי. דתניא: **הרי שהיה שם כתוב לו על בשרו - הרי זה לא ירחוץ ולא יסוך ולא יעמוד במקום הטינופת. נזדמנה לו טבילה של מצוה - כורך עליה גמי ויורד וטובל. רבי יוסי אומר: לעולם יורד וטובל כדרכו, ובלבד שלא ישפוף!**

תירוץ 1: שאני התם דאמר קרא (דברים יב) **ואכפתים את שמע מן המקום והוא לא תעשו כן דה' אלהיכם**, עשייה הוא דאסור, גרמא - שרי.

דחייה: אי הכי, הכא נמי: כתיב (שמות כ) **לא תעשה וכלי נאאכה** - עשייה הוא דאסור, גרמא שרי!
תירוץ 2: מתוך שאדם בהול על ממונו - אי שרית ליה אתי לכבווי.

דחייה: אי הכי - קשיא דרבנן אדרבנן: ומה התם דאדם בהול על ממונו - שרי, הכא לא כל שכן?
דחייה לדחייה: ותסברא, האי גמי היכי דמי?

אי דמיהדק - קא הוי חציצה, אי לא מיהדק - עיילי ביה מיא!
ואם כן, ברור שלא נצרך הגמי כדי שלא יימחק השם אלא לסיבה אחרת
קושי על הדחייה: חציצה - תיפוק ליה משום דיו!

תירוץ: בלחה, דתניא: **הדם והדיו הדבש והחלב יבשין - חוצצין, לחים - אין חוצצין.**

עדיין יש קושי כי דחו את הדחייה לדחייה: מכל מקום קשיא!

תירוץ 3: אלא אמר רבא בר רב שילא: היינו טעמייהו דרבנן, דקסברי: אסור לעמוד בפני השם ערום.

קושי: מכלל דרבי יוסי סבר מותר לעמוד בפני השם ערום?
תירוץ: דמנח ידיה עילויה.

קושי: לרבנן נמי, דמנח ידיה עילויה!

תירוץ: זימנין דמשתלי, ושקיל ליה.

קושי: לרבי יוסי נמי, זימנין דמשתלי ושקיל ליה!

תירוץ: אלא: אי דאיכא גמי - הכי נמי, הכא במאי עסקינן - לאהדורי אגמי.

רבנן סברי: טבילה בזמנה לאו מצוה - ומהדרינן, ורבי יוסי סבר: טבילה בזמנה מצוה - ולא מהדרינן.

קושי: וסבר רבי יוסי טבילה בזמנה מצוה? והתניא: **הזב והזבה המצורע**

והמצורעת בועל נדה וטמא מת - טבילתן ביום, נדה ויולדת - טבילתן

בלילה. בעל קרי טובל והולך כל היום כולו, רבי יוסי אומר: מן המנחה

ולמעלה - אינו צריך לטבול!

תירוץ: ההיא רבי יוסי ברבי יהודה היא, דאמר: דייה טבילה באחרונה.

משנה. נכרי שבא לכבות, אין אומרים לו כבה ואל תכבה - מפני שאין שביתתו עליהן. אבל קטן שבא לכבות אין שומעין לו, מפני שביתתו עליהן.

גרמא. אמר רבי אמי: בדליקה התירו לומר כל המכבה אינו מפסיד.

דברי משנתנו יכולים לחזק את דברי ר' אמי: נימא מסייע ליה: **נכרי שבא לכבות אין אומרים לו כבה**

ואל תכבה - מפני שאין שביתתו עליהן. כבה הוא דלא אמרינן ליה, הא כל המכבה אינו מפסיד - אמרינן ליה.

קושי לחיזוק: אימא סיפא: **אל תכבה** לא אמרינן ליה, וכל המכבה אינו מפסיד - נמי לא

אמרינן ליה! אלא: מהא ליכא למשמע מינה.